

MEDBORGARFÖRSLAG TILL SÖDERMALMS STADSDELSNÄMND

Från [REDACTED]

Bevara en unik miljö – K-märk järnvägsspåret mellan tunneln vid Eriksdal och tunneln vid Södersjukhuset!

BAKGRUND: Jag har i många år haft en kolonistuga i Södra Årstalundens koloniområde, på Rackarbacken, som stäcker sig mellan Eriksdalsskolan och bortåt Södersjukhuset, nedanför Sachska Barnsjukhuset. Koloniområdet är välbesökt, och mycket uppskattat som promenadstråk hos allmänheten, som gärna går och tittar på våra trädgårdar och byter några ord med oss lottinnehavare över staketet. Många går här regelbundet för att rasta hundar, eller för att det är en trevlig promenadväg. Andra föredrar att slå sig ner på den lilla kullen (park) med gräs och parkbänkar intill koloniområdet för att vila, ha picknick eller, på vintern, åka pulka. Vissa råkar hamna i området för första gången, och de verkar ha en sak gemensamt – **man tycker att detta är en riktig oas på Södermalm – och särskilt uppskattat är det unika järnvägsspåret.**

Järnvägsspåret stäcker sig längs den nedre gränsen av vårt område, från östra tunneln, via Trädgård på spårets odlingar, nedanför våra odlingslotter och bort förbi våra bikupor. Från spåret har man utsikt över Årstaviken och Årstaskogen. Man kan se och höra båtlivet, kaféer, och den strida ström av människor som går och cyklar på strandpromenaden nedanför brinken.

Spåret utgör en unik miljö – främst för att det är just ett gammalt järnvägsspår – men också för att folk känner att det är så lugnt, naturnära, lite mystiskt (mot tunnlarna), och inte ett dugg tillrättalagt. Allt som inte är tillrättalagt är ju inte en "bortslösad" yta, även i en stad...

Hit har det – förutom de regelbundna hundägarna, motionärerna, flanörerna och ungdomarna – kommit filmteam och filmat, turister som häpnat och fotat varandra på spåret, modereportage har gjorts här, och spåren förekommer även i litteraturen. Uppskattningsvis går det 50 personer om dagen på spåren, i snitt över året (jag har faktiskt räknat några gånger). Spåren utnyttjas alltså av närmare 20 000 personer om året!

Och det är inte bara människor som använder sig av spåren. I Södra Årstalunden, och faktiskt hela vägen mellan Skanstull och Hornstull, råder även ett unikt djurliv, för att vara mitt i en storstad. Vi har – förutom ett stort antal arter av insekter, småfåglar, sjöfågel och korpar! – även rådjur, kaniner, harar, fladdermöss, ekorrar och rävar.

FÖRSLAG: De eventuella planer ni tydligen har på att exploatera, övertäcka och belysa spåret och/eller göra det till ett kommersiellt jippo, måste kastas i papperskorgen!

Jag föreslår att spåret i stället K-märks, då de utgör en unik kulturhistorisk plats i en ovärderlig miljö i Stockholm. Det får ju dessutom inte tas bort, eftersom försvarsmakten vill att det ska kunna tjäna som transportväg för tåg till bland annat SÖS, i händelse av t ex krig.

Dock anser jag att skötseln av spåren från stadens sida har varit under all kritik, och måste förbättras! De delar som vätter mot tunnlarna är helt igenväxta av sly och äldre sly, som tillåtits växa upp till höga träd – som inte fanns här alls för 20 år sedan! Nu är det vi kolonister som varje år på våra städdagar plockar bort skräp och glas, klipper ner sly och rensar ogräs längs spåret, för att det ska se lite trevligt ut.

FÖRSLAG PÅ FÖRBÄTTRANDE ÅTGÄRDER (som dessutom kostar minimalt med pengar):

- Ta bort alla slystubbar av bland annat lönn, ask och alm som bara blir större för varje år.
- Gallra bort några av de högre träd som tillåtits växa upp, skapa skumraskskugga och helt skymmer sikten mot vattnet vid västra delen av spåret, bortom bikuporna.
- Fyll på med nytt grus mellan spåren för att underlätta framkomligheten. (Barnvagnar och rullstolar kanske inte är så lämpliga att köra där, men det är de ju inte på Tanntoberget eller Skinnarviksberget heller. Allt behöver ju faktiskt inte vara handikappanpassat – särskilt som det går en mycket bra grusväg parallellt med spåren.)
- Så in ängsblommor på brinken som går längst spåret, så bidrar området ännu mer till biologisk mångfald – och gynnar våra hotade pollinatörer.
- Städa bort skräp regelbundet! Särskilt illa är det in mot tunnlarna, där den skräpiga igenväxta miljön tyvärr lockar bosättare, knarkare, grafittimålare och andra ljusskygga människor.

Genom att hålla undan sly, ogräs och skräp blir det unika järnvägsspåret ännu trevligare och mer uppskattat av folk i allmänhet, och av oss kolonister i synnerhet. En majoritet av oss vill att spåren ska bevaras som de är, och det är ju faktiskt vi som bor granne med dem och som känner dem bäst. Gör gärna ett studiebesök till spåret en solig dag!